

Consiliul Național al Federației Naționale “OMENIA” sub însemnul Centenarului Unirii

Economist
Giorgică BĂDĂRĂU

Casele de ajutor reciproc ale pensionarilor, membre ale Federației Naționale “OMENIA” s-au reunit la București pe 13 aprilie 2018, în cadrul forumului anual, Consiliul Național, moment statutar de retrospectivă pentru activitatea desfășurată în anul 2017 și de concretizare a priorităților din strategia de dezvoltare pentru perioada următoare în noul Plan de acțiune.

Evenimentul va rămâne întipărit în mintea și inima participanților prin cel puțin câteva aspecte definitorii.

Centenarul Marii Uniri a fost evocat prin atmosfera de sărbătoare, cocardele tricolore ale participanților, precum și prin mesajele președintelui Federației Naționale “OMENIA”, domnul inginer

Gheorghe Chioaru și directorului general al Asociației Centrale a Asociațiilor de Economii și Împrumut din Republica Moldova, domnul Victor Trocin, care au făcut să vibreze inimile participanților, persoane vârstnice, din generația purtătoare și transmițătoare a idealurilor cele mai înalte de unitate ale românilor.

Ca o continuare firească a mesajului unirii transmis de pe ambele maluri ale Prutului au venit celelalte mesaje ale unor prestigioși invitați, de cooperare în cadrul Uniunii Europene.

Astfel, doamna Machteld Cattrysse, prim secretar și Consul al Regatului Belgiei în România, a scos în evidență cooperarea româno-belgiană în beneficiul grupurilor sociale defavorizate, inclusiv a vârstnicilor aflați în risc social, iar domnul Jozef Goebels, președintele ADR Flandra și al Fundației TON din România, membru de onoare al Comi-

tetului Director al Federației Naționale “OMENIA” a reliefat formele concrete de colaborare româno-belgiană la nivel local, regional și național prin organizațiile nonguvernamentale.

Sentimentul unității naționale și al cooperării europene au creat climatul propice desfășurării lucrărilor Consiliului Național, al abordării cu multă deschidere a problemelor de pe ordinea de zi.

Raportul de activitate al Comitetului Director, prezentat de președintele Federației, a confirmat, prin sublinierea apartenenței Federației la platforma Europeană AGE a pensionarilor europeni și participarea la ședințele Consiliului de Administrație, precum și ale Adunării Generale AGE, dorința membrilor noștri de învățare, de cunoaștere, schimb de experiență, de participare activă la îmbunătățirea condițiilor de viață ale vârstnicilor, în

comunitățile în care trăiesc.

Raportul a scos în evidență faptul că, și în anul 2017 Federația Națională "OMENIA", cea mai mare organizație de pensionari și persoane vârstnice din România, în condiții de stres legislativ și concurențial în piață, a reușit să-și îndeplinească misiunea și obiectivele, să-și respecte valorile care au consacrat-o și să-și continue ascendent activitatea în vederea realizării viziunii de susținere a intereselor membrilor săi, prin promovarea ajutorului reciproc, incluziunii și solidarității sociale, îmbătrânirii active, cooperării între generații, într-o societate prietenoasă tuturor vârstelor.

Proiectele, cu fonduri norvegiane "Vârsta a treia – prioritate pe agenda publică" și respectiv cu fonduri elvețiene

"Cetățeni activi la puterea a treia" din anii 2015-2017 au avut un rol important în perfecționarea managementului la nivelul Federației și al asociațiilor membre, iar strategia de advocacy pentru perioada 2016-2019, prima de acest gen într-o federație de pensionari, ne-a ghidat activitatea de influențare a politicilor publice pentru apărarea și promovarea drepturilor persoanelor vârstnice.

Serviciile specifice economiei sociale, serviciile socio-medicale, activitățile cultural-recreative, de socializare și terapiile ocupaționale oferite de casele de ajutor reciproc ale pensionarilor au arătat implicarea asociațiilor noastre, capacitatea organizatorică de a desfășura activități zilnice, cu și pentru un număr mare

de pensionari. Acestea sunt de fapt singurele entități conduse de pensionari cu capacitate de autofinanțare, dar și de atragere de fonduri pentru desfășurarea unor activități pe termen scurt, mediu și lung în sprijinul semenilor. Dar, anul 2017, cu schimbări legislative consistente a scos în evidență și necesitatea modernizării activității desfășurate de C.A.R.P.-uri în domeniul creditării, principalul producător de venituri prin împrumuturile pentru nevoi personale, ceea ce a determinat ca și noul Plan de acțiune pentru anul 2018 să-și stabilească prioritățile începând cu activități pentru o creditare mai incluzivă și furnizarea unui suport consistent pentru educația financiară a membrilor.

Planul de acțiune pentru

anul 2018 vizează, de asemenea, elaborarea unor standarde comune pentru dezvoltarea C.A.R.P.-urilor atât din punct de vedere organizațional, cât și al serviciilor oferite, pornind de la supraveghere, control, reglementare, avizare, informatizare integrată etc.

Vizitele de evaluare ale reprezentanților Băncii Naționale a României și Băncii Mondiale au scos în evidență nevoia de modernizare a cadrului de funcționare al C.A.R.P.-urilor, fapt subliniat de altfel și de reprezentantul Republicii Moldova care conduce instituții similare, dar înființate în ultimii 20 de ani.

Și parcă, pentru a anticipa gândurile și nevoia unui răspuns pentru reprezentanții C.A.R.P.-urilor, doamna Daniela Vișoianu, președintele Coaliției pentru Educație și Manager proiect Asociația Communication for Community, membră a Consiliului Economic și Social, adresându-se participanților cu privire la învățarea pe parcursul întregii vieți, sublinia necesitatea de a avea două-trei variante pentru fiecare proiect de lege propus de guvernanți în domeniul nostru.

Cadrul aniversar creat, sugestiile invitaților, propunerile participanților, planul de acțiune cu obiective îndrăznețe de modernizare a activității C.A.R.P.-urilor sunt tot atâtea motive întemeiate să credem că forumul nostru din 2018 marchează un moment de referință în activitate având ca suport și un nou cadru legislativ la standarde europene, dar cu speranța menținerii specificului național cu rădăcini de peste 122 de ani.

OMENIA

**Domnul
Victor
TROCIN**

**Doamna
Daniela
VIȘOIANU**

"OMENIA" ne reprezintă în fața seniorilor

Președinte
Elena CHIȚU

De peste 65 de ani, istoria Municipiului Târgoviște se identifică cu cea a unei organizații indispensabile în viața comunității locale: C.A.R.P.

"Omenia" Târgoviște. Această asociație, înființată în 1953, are în prezent peste 24.000 de membri și se numără printre primele din țară care au aderat încă din 1990 la Federația Națională "OMENIA" a C.A.R.P.-urilor din România.

Astfel, în anul 1953, un grup

restrâns de pensionari, au luat inițiativa de a înființa Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor din orașul Târgoviște și comunele limitrofe. Printre cei mai vechi membri o avem alături de noi pe doamna Varvara Bica, în vârstă de 99 de ani, înscrisă în C.A.R.P. din anul 1964, care s-a bucurat întotdeauna de sprijinul nostru.

Spațiul în care funcționează asociația este o clădire aflată în proprietatea C.A.R.P., cumpărată de pensionari în anul 1972 și modernizată ulterior. Activitatea noastră se desfășoară în conformitate cu prevederile statute și Regulamentul de ordine interioară. Încercăm și chiar reușim să ne ajutăm membrii cu tot ce ne solicită. Ne dorim să demonstrăm că numele „OMENIA” ne reprezintă, că această trăsătură chiar există în C.A.R.P.-ul nostru.

În cadrul C.A.R.P.-ului își desfășoară activitatea, la sediul central, 14 salariați, iar în teritoriu 36, aceștia fiind cu normă întreagă sau parțială, coordonați și îndrumați de către organele alese.

Fondurile pentru ajutoare, administrate cu mare responsabilitate

O atenție deosebită o acordăm ajutoarelor de deces. În

cursul anului 2017 au decedat 756 de membri, iar ajutoarele de deces au fost în valoare de 1.084.424 de lei. Am mai acordat și alte ajutoare nerambursabile unui număr de 3.800 membri, în valoare totală de 114.605 de lei. Tot ca ajutoare am oferit bonusuri pentru fidelitate unui număr de 1.250 de membri, în valoare totală de 62.500 de lei.

Organizăm excursii cu microbuzul de 19+1 locuri, proprietatea C.A.R.P., la care asociația contribuie cu 70% din valoarea călătoriei. Am organizat 23 de excursii pentru un număr de 440 de persoane, cheltuind 34.000 de lei.

Cu ocazia Zilei Internaționale a Persoanelor Vârstnice am sărbătorit 48 de familii, la Restaurantul „Nova” din Târgoviște, unde am oferit o masă caldă, diplome, flori și ajutoare financiare nerambursabile. Pentru acest eveniment,

am angajat o formație muzical - instrumentală care să ofere un program artistic persoanelor de vârstă a treia, fiind o atmosferă de mare sărbătoare.

Printre invitații la acest eveniment a fost și domnul Gheorghe Popa, Președinte al Consiliului Județean al Persoanelor Vârstnice din Județul Dâmbovița. De asemenea, am invitat un preot pensionar care a rostit o rugăciune de mulțumire pentru cei sărbătoriți.

C.A.R.P. Târgoviște este preocupat și de sănătatea membrilor săi. Astfel, dispunem de cabinete de fizioterapie dotate cu aparatură de ultimă generație procurată din fonduri proprii, iar cabinetele sunt deservite de un medic primar reumatolog și două asistente ce efectuează procedurile medicale pentru pensionari. Tratamentele sunt gratuite. De asemenea, avem și un cabinet de medicină internă, cu medic generalist, care

Consiliul Director, de la stânga la dreapta, Gheorghe Dumitru - consilier, Elena Chițu - președinte, Maria Chirița - consilier

Comisia de cenzori, de la stânga la dreapta, Georgeta Trandafirescu, Elena Predescu și Niculina Buga

Salariații C.A.R.P. „Omenia” Târgoviște

Un gest de suflet de ziua seniorilor

acordă consultații și efectuează și teste pentru depistarea osteoporozei. Tot în cadrul acestui cabinet avem o asistentă medicală care execută teste de glicemie, colesterol și trigliceride, acestea fiind, de asemenea, gratuite. Am achiziționat și un aparat ecograf cu care lucrează un medic primar internist. Pentru membrii C.A.R.P. ecografia costă 30 de lei, iar pentru nemembri, 35 de lei. Aceste sume se percep pentru consumabilele folosite la ecograf, medicii și asistentele fiind remunerați de către C.A.R.P.

Conducerea asociației s-a preocupat și de latura estetică a membrilor săi și a deschis un salon de frizerie și coafură unde se practică prețuri modice. C.A.R.P.-ul mai are în dotare o sală de festivități cu o capacitate de 100 de locuri unde ne desfășurăm activitatea cultural — artistică și de recreere.

Fondurile pentru ajutoarele nerambursabile le constituim din contribuția membrilor, în valoare de 4 lei. Din aceasta acordăm ajutoare de deces și celelalte ajutoare. Oferim și pachete cu alimente și mese festive, însă le achităm din fondul destinat cheltuielilor generale provenite din dobânzile la împrumut.

Împrumuturile rambursabile le acordăm din fondul social al

membrilor. În 2017 am acordat 9.369 de împrumuturi, în valoare totală de 39.750.000 de lei. C.A.R.P.-ul acordă împrumuturi cu 4 ori fondul, cu 2-3 giranți, până la suma de 20.000 de lei. Dobânda este diferită în funcție de suma solicitată, iar de la 01.01.2018 a fost redusă cu un procent. Dacă pensionarul achită împrumutul într-un timp mai scurt decât cel contractat, dobânda este recalculată, iar diferența se restituie titularului.

De asemenea, pentru seniorii noștri am organizat, la restaurant, „Balul Mărțișorului”, invitând 300 de persoane.

Colaborări și schimburi de experiență

O colaborare foarte bună o avem cu domnul Gheorghe Popa, președinte al Consiliului Județean al Persoanelor Vârstnice Dâmbovița, care îl invită în fiecare lună pe președintele C.A.R.P.-ului la ședințele Comitetului Consultativ de Dialog Civic pentru Problemele Persoanelor Vârstnice, la care participă și domnul Prefect al Județului Dâmbovița, domnul Director al Direcției Muncii, Directorul Casei Județene de Pensii și doamna Director Președinte al Casei de Sănătate Dâmbovița.

În cadrul ședinței din 21 martie 2018, am prezentat o serie de probleme cu care se confruntă vârstnicii, cum ar fi: evaluările Băncii Naționale și ale Băncii Mondiale, cu privire la funcționarea C.A.R.P.-urilor. Aceste probleme au fost prezentate și, în cadrul ședinței Comitetului Director al Federației.

Schimburi de experiență am realizat cu C.A.R.P. Prahova, Vălenii de Munte, Mizil, Iași, Câmpina, Hârlău, Roșiorii de Vede, Curtea de Argeș, Pitești, Câmpulung Muscel. Acestea au fost de un real folos, atât pentru noi în calitate de gazde, cât și pentru colegii cu care ne-am întâlnit. Ne dorim ca și anul acesta să continuăm întâlnirile.

Conducerea C.A.R.P. „Omenia” Târgoviște mulțumește conducerii Federației, respectiv domnului Președinte Gheorghe Chioaru și domnului Secretar General Giorgică Bădărău, pentru răspunsul prompt la toate apelurile noastre prin care ceream diverse lămuriri și sfaturi privind legislația în materie de C.A.R.P.-uri și sperăm ca anul 2018, din care a trecut deja un semestru, să îl parcurgem cu bine, cu multe realizări și servicii cât mai bune în sprijinul persoanelor vârstnice pe care le reprezentăm. Să încercăm să le îmbunătățim calitatea vieții.

O entitate centenară și o istorie seculară la “Dunărea de Jos”

Președinte
Ion Lucian MEHEDIȚI

Aici, la „Dunărea de Jos”, la granița provinciilor Moldovei și Munteniei, se află orașul Galați, cu o istorie atestată de peste 580 de ani, distrus în trecut aproape în întregime de 3-4 ori de năvălitori și războaie și tot de atâtea ori renăscut și dezvoltat; este orașul care a găzduit și pe marii corifei ai Micii Uniri și ai României: Alexandru Ioan Cuza, Costache Negri, Nicolae Bălcescu ș.a. Cu puțin timp înainte de înfăptuirea Marii Uniri s-a născut și Asociația

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor din Galați, dar spiritul de întrajutorare născut din suferință și umanism a apărut mult mai devreme pe aceste meleaguri.

Astfel, pe la mijlocul secolului al XIX-lea, în urmă cu 160-170 de ani, au apărut primele inițiative care au privit constituirea de organizații, asociații, case și fundații de ajutor reciproc. Documentele vremii menționează ajutoarele pe care Eforia Galați - organizație a negustorilor și depozitarilor de cherestea, le oferea plutașilor de pe Bistrița, care veneau la Galați și staționau

pe perioade scurte aici, pentru hamalii din port și din oraș care „scoborau în hrube butoaiele de brânză, pește sărat și alte alimente ale comercianților”.

ION LUCIAN MEHEDIȚI,
Vicepreședinte al Comitetului
Director al Federației Naționale
“OMENIA” și Președinte
al C.A.R.P. Galați

Sediul C.A.R.P. Galați,
din Strada Domnească, Nr. 53

Deja, în anul 1900 existau la Galați 14 societăți - asociații, case și fundații de ajutor reciproc, cum au fost: „Societatea Internațională a Industriașilor și Pensionarilor din Galați”, care acorda membrilor săi credite rambursabile pentru susținerea copiilor la Școala de Meserii, pentru accidente și înmormântări; „Societatea pentru îngrijirea bolnavilor și înmormântarea morților”; „Societatea „Económica” a Primăriei Galați”, care acorda împrumuturi pentru înființarea de societăți economice, de construcții de locuințe, terenuri și fără plată celor care se stabileau în „Cartierul Demobilizaților”, ajutoare nerambursabile pentru decedați etc.; Societatea „Înfrățirea muncitorilor” care acorda ajutoare de înmormântare și ajutor pentru bolnavi.

O intensă activitate socială de întraajutorare s-a desfășurat și în Tecuci, al doilea oraș ca mărime al județului Galați, și în comunele cu populație mai numeroasă, precum: „Societatea Funcționarilor Publici”, care acorda ajutoare medicale și de deces; „Societatea Agri-cultorilor Regina Elisabeta” din comuna Matca și „Societatea Mixtă de Ajutor Reciproc «Unirea» Tecuci”.

Astfel de organizații de ajutorare se înființaseră în localitățile rurale Odaia-Bursucani, Ivești, Bălăbănești, Băneasa ș.a.

Una dintre primele acțiuni de ajutor reciproc în orașul Galați, a avut loc în vara anului 1897, când datorită unor inundații catastrofale din valea orașului - terasa inferioară, cu cea mai numeroasă populație din acea vreme și activitate economică și comercială, a avut mult de suferit. Și atunci suferința și omenia și-au dat mâna pentru ajutoarea sinistraților rămași fără case, fără animale, fără bunurile gospodărești și de muncă, fără haine și alimente.

Galațiul, orașul care a renăscut din cenușa războiului

De-a lungul anilor s-au înregistrat multe repere care au privit structura organizatorică a sistemului de ajutor reciproc la Galați. În anul 1931 a luat ființă și Societatea Pensionarilor Publici „Dunărea de Jos”, iar în luna noiembrie a anului 1947 s-a înființat Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor - Calea Ferată Galați.

De la acea dată, activitatea de ajutor reciproc s-a așezat pe baze noi, date și de regimul politic socialist instaurat în

România după al Doilea Război Mondial. Regimul instaurat a fost pus în fața unei alte distrugerii a orașului, aproape totală. Trupele americane și germane în retragere au distrus 640 de imobile de pe platoul mediu al orașului, zona cea mai importantă din punct de vedere economic, administrativ și cultural. În fața acestor situații, noile organe administrative și politice centrale au emis H.C.M. 454/27.02.1957, care a elaborat „Statutul tip pentru înființarea și funcționarea caselor de ajutor reciproc ale pensionarilor și instrucțiunile nr. 615/17.07.1957, privind asistența bătrânilor pensionari și nepensionari”.

În acest context, Comitetul executiv al Consiliului Popular al județului Galați, prin Decizia nr. 157/07.04.1973, a decis înființarea Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor nr. 2 Galați, iar cea înființată la 3 iunie 1907 a fost numită neoficial Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor nr. 1. După 6 ani, pe 19 aprilie 1979, au avut loc Adunările Generale Extraordinare reunite ale Caselor de Ajutor Reciproc nr. 1 și nr. 2 prin care s-a hotărât unirea într-una singură, sub denumirea de Asociația Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor Galați, nume sub care funcționează și astăzi.

Sediul, monument istoric și de artă

Momentul unificării a fost de referință, prin creșterea numărului de membri, prin unirea patrimoniului acumulat, a serviciilor sociale extinse acordate membrilor Casei și a gospodăririi judicioase a acestora. Aceste măsuri au condus

la cumpărarea, după îndelungi eforturi și demersuri, a sediului actual, o impunătoare clădire, monument istoric și de artă, situat în centrul administrativ al orașului. Între anii 1985 - 2000 au avut loc alte realizări semnificative: consolidarea sediului, care datorită timpului, dar și a cutremurului din august 1989, a avut de suferit; o creștere semnificativă a numărului de membri; s-a mărit considerabil gama de facilități acordate acestora.

Dezvoltarea a continuat și mai intens după anul 2005, prin: luarea unor hotărâri de înființare a unui număr de 15 sucursale, proporțional pe întinsul întregului județ, care în prezent cuprind peste 10.000 de membri înscriși; extinderea serviciilor sociale, în special cele de sănătate și de agrement, reabilitarea sediului central - monument istoric și de artă; extinderea spațiului existent prin achiziționarea unei noi clădiri, adecvată pentru activitatea de creditare rambursabilă, care în sediul central a devenit neîncăpătoare pentru volumul de acțiuni și de securitate.

Activitățile sociale și culturale, emblema asociației

Astăzi, C.A.R.P. Galați numără peste 57.000 de membri, are un personal administrativ de specialitate la sediul central, iar sucursalele sunt deservite de 54 de salariați. Casa realizează anual peste 15.000 de contracte de împrumuturi rambursabile cu o valoare ce depășește 62.000.000 de lei, împrumuturi cu dobândă relativ mică și fixă rambursabile în 1 - 24 rate, fără comisioane; consultații gratuite la fizioterapie, determinarea glicemiei, oscilometrie, electrocardiograme, masaj, servicii de stomatologie. Asociația oferă bilete gratuite sau cu prețuri reduse la spectacolele teatrelor gălățene, organizează vizite la muzee și la Grădina Botanică, asigură acces la biblioteca ce deține peste 4.500 de volume, la cluburi pentru jocuri și activități de creație la cursuri de limbi străine, organizează ceremonii aniversare, baluri și revelioane, tunsori la femei și bărbați ș.a. și nu în ultimul rând, Casa oferă în afară

de ajutoare de deces și alte ajutoare nerambursabile cum ar fi: de fidelitate, de bătrânețe înaintată, în caz de calamități, incendii, pentru unii membri aflați în dificultate, cote părți din biletele de tratament balnear de odihnă, excursii interne, implanturi cristalin și proteze auditive, proteze membru superior sau inferior, extracții și lucrări dentare.

Casa editează și o revistă proprie „Armonii de toamnă” cu apariție semestrială. Tematica revistei este diversă și satisface nevoile de informare și documentare ale membrilor Casei.

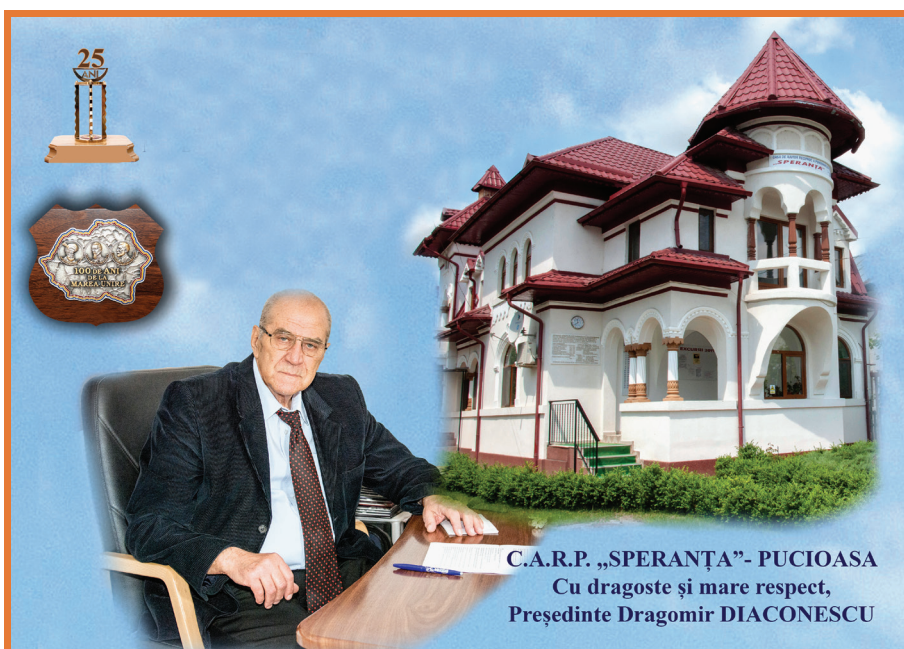
Administrația Casei, conducerea executivă colaborează cu organele locale, în special cu Prefectura județului și cu primăriile locale, este membră a Comitetului Consultativ de Dialog Civic pentru Problemele Persoanelor Vârstnice și a Federației Naționale „OMENIA” a C.A.R.P.-urilor din România, alături de care prin participare la întruniri și schimburi de experiență, caută cele mai bune metode pentru întărirea și dezvoltarea scopului activităților noastre.

Un C.A.R.P. între C.A.R.P.-URI: 60 DE ANI DE ACTIVITATE În slujba membrilor săi

Membru în Consiliul Director
Mircea SIMION

Asociația C.A.R.P. "SPERANȚA" Pucioasa a luat ființă pe 7 decembrie 1957, la propunerea a 146 de membri, iar timp de 60 de ani, generații de pensionari au contribuit la bunul mers al asociației. Viața a demonstrat că numai ajutându-se reciproc pot trece cu mai multă ușurință peste greutățile vârstei a treia, că numai împreună pot fi mai puternici și mai solidari.

Astăzi, Asociația C.A.R.P. "SPERANȚA" Pucioasa numără peste 18.000 de membri care se regăsesc în orașele Pucioasa și Fieni, dar și în cele 20 de sucursale arondate asociației. Am intitulat acest articol "Un C.A.R.P. între C.A.R.P.-uri" datorită prestigiului înregistrat de asociația noastră în rândul celor similare ce fac parte din Federația Națională „OMENIA” a C.A.R.P.-urilor din România, în mod special de când a fost ales președinte domnul Dragomir Diaconescu, în iunie 2002, care a imprimat alături de Consiliul Director un ritm de dezvoltare

„În calitate de președinte, alături de membrii consiliului director, de cei ai comisiei de cenzori și de inimosul colectiv de salariați, de casierii din sucursale, de comitetele de sprijin, am realizat lucruri frumoase pentru membrii asociați pensionari din nordul județului Dâmbovița, în încercarea de a schimba în bine serviciile privind acordarea de împrumuturi cu dobânzi mici și chiar fără dobândă, precum și ajutoare nerambursabile.”

DRAGOMIR DIACONESCU
Președintele C.A.R.P. "Speranța" Pucioasa

accentuat, al căror rezultate au condus la o dezvoltare fără precedent a asociației noastre, sub toate aspectele: creșterea numărului de membri, creșterea

numărului de împrumuturi și de ajutoare nerambursabile, lucrări de investiții din excedentul financiar realizat ca urmare a unei organizări foarte bune

la nivel de asociație și de sucursale. Sucursalele au fost modernizate și echipate cu mijloace moderne de lucru și securitate. Grație succesului înregistrat an de an de asociația noastră, președintele Dragomir Diaconescu a fost ales membru în Comitetul Director al Federației Naționale “OMENIA” a Caselor de Ajutor Reciproc ale Pensionarilor din România unde acționează cu competență, pasiune și dăruire.

Bilanț financiar cu realizări record

Alături de acțiunile conducerii C.A.R.P. “SPERANȚA” Pucioasa lucrează un personal calificat și eficient care urmărește zi de zi punerea în practică a strategiei stabilite de Consiliul Director și care se ocupă foarte atent de organizarea activității în asociație și în sucursale, iar analizele săptămânale făcute în Consiliul Director confirmă acest lucru. Numai în perioada anilor 2010-2017, trimestrul al III-lea, numărul de membri ai asociației a avut o evoluție pozitivă, respectiv o creștere de la 13.711 de membri la

18.004 de membri, creștere mai accentuată în anii 2015-2017 unde numărul membrilor a crescut anual cu aproape 800.

De menționat că în perioada 2014-2017 s-a înregistrat un bilanț financiar cu realizări record, cu creșteri la împrumuturi și la numărul de membri nou înscriși, ceea ce constituie o faptă de necontestat pentru colectivul nostru. O altă realizare extrem de importantă este construcția noii casierii centrale în incinta sediului nostru, care a eliminat definitiv aglomerația și disconfortul creat membrilor și personalului în zilele de plată a ratelor la credite, plata cotizației și a contribuției la acordarea împrumuturilor. Tot în anul 2017 a fost reabilitată clădirea din Strada Republicii nr. 19 ce urmează a avea destinație de “Arhivă”. În plan social asociația noastră a achiziționat în 2004, prin contract de vânzare-cumpărare, în Strada Alea Ardealului, un apartament cu două camere, cu suprafață de 58 de mp, unde după amenajare și obținerea avizului sanitar de funcționare

s-a înființat un cabinet medical pentru deservirea membrilor asociației, și se efectuează analize medicale gratuite.

În perioada 2012-2017 au fost efectuate peste 12.200 de analize și controale medicale membrilor asociației. Cabinetul a fost dotat cu aparatură performantă medicală: ecograf, electrocardiograf, osteodensimetru, aparat pentru măsurarea glicemiei, a colesterolului și trigliceridelor, etc.

Activitățile socio-culturale - bucuria seniorilor

De ani de zile punem la dispoziția membrilor cu dizabilități, în mod gratuit, fotolii rulante, cadre pentru deplasare, bastoane, la prețuri modice, care au avut un impact pozitiv asupra unor membri vulnerabili. Tot în plan social membrii C.A.R.P. “SPERANȚA” Pucioasa au beneficiat de excursii subvenționate de asociație cu 50% din valoarea transportului, și numai în perioada 2013-2017, luna octombrie, au participat peste 6.200 de membri. Aceste excursii au adus multă bucurie și satisfacție participanților prin cunoașterea multor obiective turistice, religioase și istorice. Tot ca o mândrie a asociației noastre, a fost implementarea programului pe calculator încă din anul 2002 și dotarea cu calculatoare a sediului central și a sucursalelor, fapt ce a condus, de asemenea, la afirmarea pe plan național a C.A.R.P.-ului nostru. Astăzi, 9 sucursale, dintre care: Șotânga, Vulcana Pandeale, Glodeni, Bezdead, Fieni, Runcu, Moroieni, Brănești, operează pe calculator prin programul VPN,

încasarea cotizației, a contribuției și a ratelor la împrumut, dând posibilitatea fiecărui membru să cunoască evoluția acestora, prin înscrierea lor în carnetul său.

Atuul Asociației: un colectiv model

Conducerea C.A.R.P. "SPERANȚA" Pucioasa a acționat numai în interesul membrilor săi. Au fost reduse an de an dobânzile la credite, au fost acordate importante ajutoare nerambursabile cum sunt ajutoare sociale de solidaritate, ajutoare de fidelitate, ajutoare pentru implant cristalin, pentru ochelari, proteze dentare, ajutor pentru tratament balnear, medicamente, ajutoare medicale pentru boli incurabile și intervenții chirurgicale, ajutoare de deces. Aceste ajutoare au făcut din C.A.R.P.-ul nostru un element de atracție pentru membrii săi, numai valoarea primelor de fidelitate acordate în perioada 2013-2017 ridicându-se la 877.430 de lei din care, pentru aniversarea a 60 de ani de existență a Asociației noastre și sărbătorirea zilei de 1 octombrie "Ziua Internațională a Persoanelor Vârstnice" au fost premiați 2.731 de membri asociați cu suma de 188.370

MUȘAT ELENA
DOICEȘTI

ÎNSCRISĂ ÎN C.A.R.P.
LA 23 IANUARIE 1976
-41 ANI-

de lei. O activitate laborioasă și benefică a desfășurat asociația noastră pentru organizarea de schimburi de experiență între C.A.R.P.-uri, al căror promotor a fost președintele Dragomir Diaconescu. Acestea au contribuit la perfecționarea activității noastre dar și a altora. S-au efectuat numeroase instruirii atât ale personalului executiv cât și al celui din sucursale, devenind mai eficient de la o perioadă la alta. Vă asigurăm că la C.A.R.P. "SPERANȚA" Pucioasa conduce și lucrează un colectiv de oameni de calitate, cu mare experiență, modele de conduită și repere morale prin întreaga activitate desfășurată.

OBIECTIVELE C.A.R.P. „Speranța” Pucioasa

Iată, în principal, care sunt direcțiile de acțiune ale asociației pe anul acesta: continuarea lucrărilor de reabilitare a clădirii din Aleea Ardealului nr. 26 cu destinația – REALIZAREA DE PROGRAME DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ, MEDICALĂ, CULTURALĂ ȘI DE PROTECȚIE SOCIALĂ, procurarea de terenuri (spații) pentru sediile sucursalelor la prețuri avantajoase, menținerea unui număr minim de 18.000 de membri, organizarea de excursii pentru membrii asociației la tarife reduse cu 50% din contravaloarea transportului, perfecționarea activității de acordare a împrumuturilor, a ajutoarelor nerambursabile, diversificarea serviciilor socio-medice.

ASPECTE DE LA ADUNAREA GENERALĂ A PENSIONARILOR

APRILIE 2018

Ce este educația financiară și cum ne poate salva

Sociolog
Ionuț ARDELEANU

Educația financiară nu se adresează numai investitorilor sau oamenilor de afaceri. Acest tip de educație este importantă pentru orice persoană care dorește să își consolideze bugetul personal, să achiziționeze o casă, o mașină, să redecoreze/accesibilizeze locuința sau să își asigure un venit decent la vârsta pensionării.

Creșterea complexității piețelor financiare implică o varietate mare de instrumente financiare pentru împrumuturi și economisire, iar consumatorii se află în fața unor decizii cu un impact major asupra viitorului lor. Fără un nivel de educație financiară satisfăcător, un consumator nu va putea face diferența între caracteristicile produselor din aceeași categorie, nu își va putea proteja finanțele și poate fi supus riscului de fraudă sau a unor produse neadaptate nevoilor lor. Pentru persoanele vârstnice, educația financiară devine un instrument și mai important în creșterea calității vieții, în contextul în care resursele financiare disponibile ale acestora se diminuează odată cu

vârsta, iar nevoile devin din ce în ce mai specifice.

România, codașă la capitolul educație financiară

Potrivit unui studiu al Agenției Standard&Poor's privind educația financiară în Uniunea Europeană, România ocupă ultimul loc printre statele membre, cu un nivel de alfabetizare financiară de 22%.

Ratele de alfabetizare financiară variază foarte mult în Uniunea Europeană. În medie, 52% dintre adulți au cunoștințe financiare, iar înțelegerea conceptelor financiare este cea mai ridicată în Europa de Nord:

Danemarca (71%), Suedia (71%), Țările de Jos (66%) și Germania (66%). Ratele cele mai scăzute ale educației financiare se înregistrează în rândul țărilor care au aderat la UE în 2004 și ulterior.

Suntem vulnerabili fără cunoștințe financiare

O educație financiară deficitară este cauza multor probleme pe care consumatorii, în special cei în vârstă, le pot întâmpina atunci când accesează servicii financiare sau chiar atunci când realizează planuri de viitor. Iată câteva dintre ele:

- Necunoașterea limitei de îndatorare pentru evitarea

falimentului personal;

- ❑ Imposibilitatea de a face diferența între informațiile de calitate și cele îndoielnice, crescând riscul de a fi indus în eroare;
- ❑ Necunoașterea unor termeni de bază precum dobânda anuală, dobânda anuală efectivă, inflația, vulnerabilizează situația financiară actuală și viitoare;
- ❑ Neînțelegerea avantajelor deținerii unui cont bancar și utilizarea online-banking-ului pentru a câștiga timp;
- ❑ Neconștientizarea importanței economisirii pentru realizarea obiectivelor.

Vârstnicii, printre cei mai afectați de abuzurile financiare

De ce persoanele vârstnice sunt cele mai expuse riscului de a fi victima unui abuz financiar? O serie de factori și circumstanțe, în special combinate, pot duce la situații de abuz împotriva vârstnicilor, știind că aceștia:

- Au venituri regulate și în unele situații au acumulat rezerve;
- Pot locui singuri și în multe situații sunt izolați din punct de vedere social;

- Pot fi vulnerabili din cauza durerii cauzate de pierderea soțului/soției, a familiei, a prietenilor;
- Ezită să reclame abuzul de către un membru al familiei, îngrijitor sau cineva de care depind;
- Pot depinde de sprijinul unui membru al familiei sau al unui îngrijitor;
- Pot primi îngrijiri de la persoane cu diverse dependențe (jocuri de noroc, substanțe) sau cu probleme financiare sau de sănătate mintală.

Informarea - esențială pentru reducerea riscurilor și abuzurilor financiare

Pentru a fi cât mai puțin expuși riscului unor decizii care să ne pună în pericol stabilitatea financiară, specialiștii în domeniu recomandă monitorizarea veniturilor și a cheltuielilor, economisirea, o conștientizare mai mare a nevoilor versus dorințe, informarea despre produsele financiare.

În Revista americană „Știri pentru Consumatori”, numeroase articole oferă sfaturi prac-

tice care să ajute seniorii să își protejeze finanțele pentru a avea o bătrânețe decentă și demnă:

1. Elaborați un plan de cheltuieli pentru pensionare; Astfel, un plan pentru venituri și o limitare a cheltuielilor devin esențiale;
2. Utilizați cu atenție cardurile de credit/cumpărături. Acestea pot deveni instrumente financiare costisitoare dacă nu sunt utilizate corespunzător;
3. Gândiți-vă la modalități de a transforma un hobby într-un loc de muncă cu jumătate de normă, sau chiar o mică afacere;
4. Protejați-vă informațiile personale (carte de identitate, coduri PIN, informații despre conturi bancare, parole e-mail etc);
5. Discutați cu rudele mai tinere despre cum să gestionați banii și să utilizați serviciile bancare în mod responsabil.

În mod tradițional, educația financiară este o componentă importantă a activității caselor de ajutor reciproc ale pensionarilor. Întreg sistemul de ajutor reciproc este bazat pe o bună înțelegere a nevoii seniorilor de servicii financiare adaptate și ușor de accesat, iar procesul de accesare a acestor servicii este facil, bazat pe informații suficiente oferite în sprijinul seniorilor. Casele de ajutor reciproc ale pensionarilor promovează astfel incluziunea financiară prin informare/educație pentru reducerea riscului de abuz financiar și pentru creșterea calității vieții seniorilor din România.

“Bolnavul este plimbat după interesele doctorilor”

Jurnalist
Ionuț CRIVĂȚ

Aventura lui Raed Arafat în România a început în 1981, ca student la Facultatea de Medicină din Cluj. După revoluție, în 1990, a făcut primul pas. A adus o mașină cu echipamente second-hand și a format o echipă de intervenție pe urgențele majore. Așa s-a format primul echipaj care a constituit nucleul actualului Ser-

viciu Mobil de Urgență, Reanimare și Descarcerare. Cine este Raed Arafat, omul din spatele doctorului, voluntarului, salvatorului de vieți, omul pentru care țara a ieșit în stradă pentru a-l susține? L-am surprins în biroul domniei sale, la pupitrul de comandă, înconjurat de aparate de comunicație, stații radio, telefoane cu „linii directe”. Din două în două minute puneam stop pe înregistrarea reportofonului: diguri rupte de inundații, oameni salvați din calea

apelor, ministrul de Interne, Carmen Dan, este la telefon, echipele din teren așteaptă sprijin și indicații. Doctorul termină interviul și sare în elicopter, direcția - zonele sinistrate... cam așa arată o zi obișnuită din viața lui. S-a născut pe 24 mai 1964 în Siria, iar copilăria și-a petrecut-o în Nablus, în Cisiordania, iar la vârsta de 16 ani a pus pentru prima dată piciorul în România unde a rămas, dedicându-și viața și cariera profesională medicinei de urgență.

Domnule Doctor Raed Arafat, tânăr fiind, cu alți colegi de clasă ați înființat o echipă de prim ajutor. De unde această pasiune timpurie?

E o pasiune veche, de copil, urmărind și anumite filme cu paramedici, intervenții, pompieri. A fost o pasiune, am crescut cu ea, am făcut și voluntariat, nu numai la școală și la clasă, dar și la pompierii din orașul Nablus, în Cisiordania, unde am copilărit.

Cum ați găsit România când ați venit ca student?

Când am pășit pentru prima dată în România am găsit o țară pe cât de frumoasă, pe atât de tristă. Era sub o presiune majoră, care se simțea peste tot. Eu când am ajuns, era în 1981, începuseră toate acele măsuri de economisire, de limitare a consumului de orice fel. Mâncarea nu se mai găsea decât foarte greu, nu puteai să te duci să cumperi orice doreai de la magazin, mai ales alimentele de bază, să iei zahăr, ulei, ouă, carne nici nu mai vorbesc. Nici pentru studenții străini nu era mai ușor, dar partea cea mai gravă era că nu puteau avea relații cu populația, cetățeni români, pentru că imediat aceștia riscau să fie interogați dacă se vedea că au relații cu străinii. Sunt aspecte destul de dure ale României din acei ani.

Cum ați perceput, student fiind, sistemul de sănătate al acelor ani?

Nu avem un termen de comparație, dar este cert că era un sistem sanitar sărac, care nu putea să ofere mult,

cum ar fi investigații și tratamente. Medicamentele erau limitate, nu existau consumabile cum avem acum, se lucra cu aceleași tipuri de bisturie, atât pentru operații, cât și pentru autopsie. Eu am venit la începutul anilor 1980, dar sistemul sanitar era menținut, poate, ca la nivelul anilor 1960.

Ce reprezintă, pe înțelesul cititorilor noștri, medicina de urgență?

Eu cred că reprezintă o speranță pentru oameni, indiferent că sunt și nemulțumiri pe timpii de așteptare în unitățile de primiri urgențe. Oamenii, de regulă, au memorie scurtă, ei nu mai fac comparație cu timpurile când nu existau aceste unități, când intrai în spital, căutai camera în care trebuia să ajungi, nu știai la ce medic să te duci. Stăteai, fără să fii asistat, uneori chiar și ore, pentru că ți se spunea că domnul doctor este în sala de operație. A fost un pas major pentru pacient, un pas uriaș pentru salvarea mai multor vieți. Dacă luăm ca și cifre, înainte să începem activitățile prin anii 1990, șansa să vezi un bolnav resuscitat în pre-spital era aproape de 0%, și a rămas șansa asta o lungă perioadă de timp până a început să se îmbunătățească și serviciul de ambulanță, până ce au apărut echipele de prim-ajutor, sistemul de defibrilare semiautomată unde pompierul sau asistentul de ambulanță poate să defibrileze. Înainte se mergea și se constata decesul. Acum multe din activitățile care se fac în pre-spital, cum ar fi punerea unui bolnav sub anestezie, intubare, drenaje toracice, efectuarea anumitor

Cum a început istoria SMURD-ului

“Eu am venit ca student în România la începutul anilor 1980. Am terminat Facultatea de Medicină din Cluj, apoi a venit Revoluția, schimbarea regimului și asta m-a făcut să rămân”, ne mărturisește doctorul Arafat, povestind cum a început totul, prin anii 1990, cu prima mașină SMURD (foto) din România. Aceasta a fost de fapt un Opel Kadett care îi aparținea chiar doctorului Raed Arafat, pe care a pus defibrilator, aspirator, trusă de urgență și pe care le-a luat second-hand din Germania. Mașina avea numărul de înmatriculare 12 CJ 609, indicativul 12 fiind cel dat înainte de 1989 cetățenilor străini care aveau drept de a circula cu mașini înmatriculate în România. “Am avut o tentativă de înființare a SMURD-ului la Cluj, dar a eșuat. La Târgu Mureș, cu sprijinul profesorului Mircea Chiorean, al comandanților, col. Liviu Micu și generalul Ionel Crăciun de la pompieri, am format primul echipaj care a constituit nucleul actualului SMURD”.

„Dacă ar fi s-o iau de la capăt, tot asta aş alege. Poate cu mici corecturi, dar în final tot asta aş fi făcut. Aţi surprins, venind aici, o zi obișnuită din viața mea și a colegilor mei. Acum este totul normal, dar în cinci minute intrăm toți într-o situație de urgență. Asta este o zi normală din viața.”

intervenții în stradă, prezența elicopterelor – care sunt un mod de intervenție rapid și care rezolvă problema eficient în anumite situații, sunt extrem de importante pentru pacient.

Cât de bolnav este sistemul nostru de sănătate?

Noi, în evoluția acestui sistem - și aici nu dau vina pe unul sau pe altul - am luat niște decizii care poate nu erau cele mai corecte. Am împrăștiat toți banii publici ai Sănătății, i-am împărțit cu furnizorii și cu comercianții, am ținut cont de o mare prostie care spunea că trebuie să fie competiție, concurență, și am intrat pe un făgaș care nu era cel mai normal. Acum, mulți bani merg acolo și nu mai putem să vedem impactul suplimentării banilor pentru spitalele de bază ale României, pentru ambulatoriu. S-au făcut greșeli majore și întârzieri în dotări. Acum se corectează o greșală majoră, remunerarea personalului medical. Acest lucru trebuie să vină și cu niște condiționări. Ne așteptăm la schimbarea atitudinii față de pacient, o implicare mult mai serioasă în folosul pacientului. Trebuie readus programul de lucru, așa cum

este în toată Europa și în țările civilizate, un program de lucru normal de opt ore, nu de cinci ore pe zi și două ore de contravizită seara, la care nimeni nu vine.

De asemenea, ar trebui să ajungem să rupem pisica și să spunem: alegeți-vă locul, ori în sistemul public, ori în sectorul privat, nu în ambele. Nu este normal ca medicul să fie în ambele locuri. Sistemul sanitar nu este echitabil în România. Toate ușile sunt închise în fața bolnavului, acesta fiind plimbat după interese între spitalul de stat și spitalul privat. Dacă același medic lucrează în ambele sectoare nu am nicio valoare adăugată. Am, în schimb, oameni care nu sunt loiali sec-

torului în care lucrează, care mută bolnavii acolo unde au ei chef, îi plimbă între două spitale. Credeți-mă, am văzut un contract între un medic dintr-un spital public și o entitate comercială, privată, iar acest contract era unul de comision pe cap de bolnav trimis la privat. Dreptul la muncă, da, suntem de acord cu el, dar asta nu înseamnă că lucrez la 10 spitale care sunt concurente între ele sau care folosesc aceleași surse și încep să mișcă bolnavii între ele, în interesul unuia și în defavoarea altuia. Nu mai vorbim de probleme care sunt greu de probat gen aparatură defectată în spital pentru ca bolnavul să poată fi trimis în altă parte.

Îngrijirile paliative în România

Foto: www.acadianhospice.com

Asistent social
Antonia Milena TOMESCU

Îngrijirile paliative au cunoscut o evoluție importantă în România, în ultimii 10 ani, prin reglementări și abordări complexe care să confere o înțelegere cât mai bună a acestei nevoi și să asigure mijloace adecvate de menținere a unui nivel calitativ al vieții indivizilor. Nevoia de îngrijire paliativă a trebuit analizată dintr-o perspectivă pluridisciplinară și înțeleasă

atât din punct de vedere al beneficiarului (pacientului), cât și din punct de vedere al aparținătorilor (membrii de familie).

Problematica îngrijirilor paliative în România, ca și cea a serviciilor medicale de altfel, este strâns legată de dimensiunea personalului medical și numărul unităților specializate pentru aceste servicii raportate la nevoia actuală. Un alt aspect negativ îl reprezintă și slaba implicare și evidențiere a importanței rolului membrilor familiei în procesul de îngrijire

a beneficiarului (pacientului). Unul dintre cei mai importanți pași ce trebuie făcuți în această direcție îl reprezintă un mecanism dezvoltat și performant de informare, suport și consiliere de care să beneficieze toți membrii familiei. Din acest punct de vedere, dar și în contextul general al îngrijirilor paliative în țara noastră, cele mai semnificative rezultate au fost realizate de organizațiile neguvernamentale care și-au asumat poziția de furnizor de astfel de servicii și au pus bazele unui sistem

complex în acest domeniu, reprezentând un fundament al reglementărilor legislative actuale în domeniu.

Reglementări și generalități

Ordinul nr. 253/2018 pentru aprobarea Regulamentului de organizare, funcționare și autorizare a serviciilor de îngrijiri paliative elaborat de Ministerul Sănătății reglementează serviciile de îngrijire paliativă în România și asigură o bună informare și înțelegere acestui tip de servicii. În acest sens, îngrijirea paliativă este definită ca "un tip de îngrijire care combină intervenții și tratamente având ca scop îmbunătățirea calității vieții pacienților și familiilor acestora, pentru a face față problemelor asociate cu boala amenințătoare de viață, prin prevenirea și înlăturarea suferinței, prin identificarea precoce, evaluarea corectă și tratamentul durerii și al altor probleme fizice, psiho-sociale și spirituale".

Beneficiarii de îngrijiri paliative sunt „adultii sau copiii cu boli cronice progresive, cu suferință generată de simptome necontrolate și/sau probleme psiho-emoționale și/sau sociale și/sau spirituale și/sau grad ridicat de dependență, precum și familiile acestora, pe toată perioada de îngrijire, inclusiv în perioada de doliu”.

Îngrijirile paliative se asigură beneficiarilor atât la domiciliu, cât și în centre de zi, secții/compartimente cu paturi de îngrijiri paliative în regim de spitalizare, unități sanitare cu paturi de profil tip „hospice” pentru următoarele

diagnostice: boli oncologice, boli cardiovasculare, scleroză laterală amiotrofică, demență în ultimul stadiu, scleroză multiplă, Parkinson, boli pulmonare, accident vascular cerebral și comă, miastenia gravis.

Îngrijirile paliative – populația vârstnică

Pe fondul unei populații aflate într-un proces alert de îmbătrânire, domeniul îngrijirilor paliative ridică serioase semnale din punct de vedere social, al politicilor publice și al sistemelor de sănătate. Acest segment al populației necesită o îngrijire continuă care să cuprindă întregul proces de evoluție a afecțiunilor, a bolilor cronice și a celor terminale care să asigure un echilibru din punct de vedere al calității vieții, să diminueze suferința și să redea un anumit confort psihic și fizic.

Îngrijirea paliativă în cazul persoanelor vârstnice este extrem de importantă și din perspectiva prezenței suportului familial de-a lungul întregului proces de asistență și îngrijire al vârstnicului. De cele mai multe ori o persoană vârstnică nu beneficiază de prezența unui membru al familiei sau trăiește singură ca urmare a abandonului familial, iar implicarea membrilor comunității este insuficientă. Soluția pentru astfel de situații se regăsește în unitățile și centrele specializate care pot acorda serviciile necesare. În numeroase situații, această soluție este și cea mai indicată, însă devine și condiționată fie de alegerea beneficiarului vârstnic, fie de situația materială precară. Majoritatea

vârstnicilor aleg să rămână în mediul lor, în locuințele proprii. Această alegere este dictată de starea psihică deteriorată sau de acceptarea condiției în care se regăsește. De aceea, un pas important de prevenție îl reprezintă consilierea beneficiarului odată cu diagnosticarea afecțiunilor, încurajarea controalelor medicale periodice în vederea monitorizării evoluției bolilor. Îngrijirea medicală și asistența acordată prin intermediul specialiștilor trebuie să fie una integral aplicabilă pentru această categorie socială. Diagnosticarea paliativă și procesele de control/ameliorare a bolilor diferă în fiecare etapă a maturității individului. Chiar și diagnosticate timpuriu, multe dintre afecțiuni/boli cronice implică un tratament și o îngrijire specifică în cazul vârstnicilor.

De aceea, vârsta a treia înseamnă un sistem complex de nevoi sociale și medicale, iar îngrijirea paliativă trebuie abordată în cadrul unor politici și măsuri specifice. România se confruntă cu o problemă majoră din acest punct de vedere ce pornește de la o slabă analiză a nevoilor populației vârstnice și continuă prin insuficiența unităților specializate, calitatea serviciilor și personalul medical redus. Evoluțiile demografice și clasificarea, tipologia afecțiunilor și a bolilor cronice care afectează persoanele vârstnice au condus în ultimii ani la evidențierea acestui tip de îngrijire ca o componentă principală a unui sistem public de sănătate și a strategiilor naționale.

100 de ani de la Marea Unire, moment de celebrare sau eșec?

Doctor în istorie
Ana Ioana IRICIUC

De la începutul anului s-au derulat deja două runde de analiză prin care se decide cum vor sărbători românii 100 de ani de la Marea Unire. Festivaluri, spectacole mai mult sau mai puțin legate de specificul nostru național, statui și diverse monumente - sunt doar câteva dintre proiectele finanțate anul acesta de Guvernul României.

Inițial au fost aprobate 43 de proiecte dintre cele pe care George Ivașcu le-a găsit la Ministerul Culturii și Identității Naționale (unele dintre acestea fiind chiar hilare și respinse, cum ar fi o carte despre bolile românilor sau un campionat de fotbal intercomunal). De altfel, la momentul preluării portofoliului, domnul Culturii se plângea, pe bună dreptate credem, de calitatea proiectelor deja depuse, precum și de capacitatea românilor de a înțelege solemnitatea momentelor. Metodologia de aprobare s-a lăsat, totuși, și ea mult așteptată. Și cum să poți depune un proiect eligibil fără aceasta? Acum toate aceste impedimente au fost înlăturate așa că...

Proiecte mai mult sau mai puțin adecvate

În runda a doua de analiză a proiectelor am sperat că se vor regăsi unele ceva mai interesante. Cu toate acestea, capacitatea autohtonă de creativitate pare a fi greu pusă la încercare. Astfel, în județul Olt se va organiza o sărbătoare a iilor. În motivarea proiectului regăsim: „prin acest proiect se urmărește creșterea interesului pentru realizarea de costume populare tradiționale în diverse zone etnofolclorice ale României, conservarea, protejarea și promovarea acestuia.” Desigur, cu toții apreciem simbolistica costumului nostru național și valoarea sa emblematică, dar cum se face că majoritatea evenimentelor derulate de-a lungul timpului par să se învârtă în jurul lui.

În comuna Cumpăna din județul Constanța va începe,

în luna iunie, construirea unui monument pentru eroii căzuți de-a lungul timpului. Astfel: „În acest moment, nu există în comuna Cumpăna un monument al eroilor care să comemoreze toți eroii căzuți în Războiul de Independență, cele două Războaie Mondiale și construcția Canalului Dunăre-Marea Neagră. Prin realizarea acestui obiectiv, se reușește amenajarea unui monument memorativ pentru toți eroii, concomitent cu amenajarea unui spațiu adecvat pentru sărbătorile naționale.” Totuși, și alte autorități locale au decis că nu există nimic mai înălțător în acest moment festiv decât ridicarea unui astfel de monument (și poate și ceva pe lângă...).

Județul Maramureș va desfășura o festivitate intitulată „Satele Unite ale României”, prin care își propune să pună

bazele unei tradiții: în fiecare an, o altă comunitate rurală să fie gazda evenimentului. Tot în Maramureș se va desfășura și o activitate cu 100 de baloane cu aer cald care ar reprezenta fiecare țară din Europa. Evenimentul vizează, pe lângă Centenarul Marii Uniri și momentul în care România va prelua președinția Consiliului UE.

Nu lipsesc nici editarea de cărți și albume (unele chiar interesante), conferințe, congrese și simpozioane naționale și internaționale (cum ar fi: „Asociația Astra – contribuție la actul Marii Uniri”; „Administrația publică la 100 de ani de la Marea Unire”), festivaluri, gale („Centenarul Marii Uniri – administrație românească arădeană”), expoziții și târguri (spre exemplu, „Centenarul Marii Uniri” de la Bacău).

În Argeș (poate puțin mai original, dar nu tocmai, având în vedere că Iașul organizează de ani de zile astfel de momente) regăsim o „Defilare militară din Primul Război Mondial” descrisă astfel: „se vor reconstitui scene din primul Război Mondial, la care vor participa circa 45 de soldați reprezentând

armatele române, germane și austro-ungare. Aceștia vor defila pe Strada Mare (...), la încheiere putându-se organiza o retragere cu torțe”. Tare bine mai seamănă cu ce se întâmplă la Iași anual...

Se vor ridica și monumente, supranumite „de for public”: un bust al Patriarhului Miron Cristea (deși sunt convinsă că mai există), o Poartă a Centenarului în Județul Botoșani (oare nu se supără Brâncuși?).

Poate cel mai interesant rămâne ultimul eveniment de pe lista proaspăt adoptată: „*Ne știm de 100 de ani*”, o coproducție teatrală ce își propune să reconfigureze „paradigma evenimentelor de cultură și istorie vie de pe scena românească, arătând cum coexistența, succesul de public și valoarea estetică sunt compatibile una cu alta, atât în contexte artistice, cât și în contexte festive printr-o producție de teatru documentar bazată pe un text original care evocă Centenarul printr-o serie de personaje și momente și cadre ușor de asumat de către public în contexte care aduc împreună românii din zone și clase sociale diferite”.

Și acestea sunt doar câteva exemple...

Totuși, campioni la capitolul proiecte dedicate Centenarului rămân diversele organizații locale (sau naționale – Institutul Cultural Român și Academia Română, care au semnat chiar și un parteneriat pe această temă) sau persoane. Interesant, din acest punct de vedere este proiectul unui fotograf din Alba Iulia, „100 de chipuri românești”. Fotografii Radu Chindris va folosi aparate vechi de 150 de ani, cu lentile șlefuite manual, cu ajutorul cărora va realiza în final un album cu portretele celor mai importanți sau mai interesați 100 de români. „Pentru acest proiect folosesc o tehnică care se folosea acum 150 de ani, se numește colodium umed și presupune fotografierea și dezvoltarea plăcilor umede pe loc. În decurs de 30 de minute facem o fotografie de la cap la coadă, de la o sticlă simplă, la final avem o fotografie unicat. Samoilă Mârza avea puține plăci, de aceea avem atât de puține fotografii de la Unire.”

Deci, se poate! Putem fi și originali, putem celebra frumos un moment atât de special!

DIABETUL, boala blândă care mușcă rău!

Acad. prof. univ.
dr. Constantin
Ionescu
TÂRGOVIȘTE

Diabetul nu este o boală, în sensul strict al cuvântului, ci este un sindrom, el cuprinzând un spectru foarte larg de afecțiuni care sunt încadrate în aceeași categorie. Fiind foarte heterogen, diabetul are toate variantele de descoperire.

O sete exagerată, un apetit alimentar crescut, scăderea în greutate ar trebui să atragă atenția. În general, oamenii consideră că dacă cineva mănâncă bine nu poate fi decât sănătos. Astfel, se întâmplă ca diagnosticul să fie întârziat, nu foarte mult pentru că lucrurile se precipită și bolnavul intră într-o decompensare metabolică, cu glicemie mare, miros de acetone și uneori comă diabetică. Aceasta este o extremă, iar cealaltă este atunci când în urma

unor analize, valorile glicemiei sunt crescute (140-150mg/dl), fără niciun simptom. La asemenea valori, vasele sunt primele care suferă, apare hipertensiunea, iar vasele afectate conduc la o boală cardiovasculară. Motiv pentru care pacientul, dacă nu este descoperit la noi, este descoperit la cardiologie cu o tensiune mare, boală coronariană, infarct miocardic, sau la neurologie cu accident vascular cerebral. Acesta este așa-zisul diabet blând care mușcă rău. De aceea diabetul trebuie diagnosticat în mod activ, iar rolul medicului de familie este foarte important. La controalele periodice, din păcate, unii medici de familie, când văd o glicemie mai mare, - să zicem 130-140 mg/dl, ceea ce înseamnă deja diabet zaharat, - dar fără simptome, nu acționează prompt. Greșeală majoră pentru că acesta este momentul când poți interveni și poți aduce la normal glicemia, prevenind, astfel, complicațiile.

Diabetul se citește în ...ochi

În primă fază, diabetul nu prezintă niciun fel de simptomatologie, fiind afectate celulele endoteliale ale vaselor (celulele care mărginesc partea internă a vaselor de sânge și care au rol în reglarea circulației) și care se hrănesc cu glucoză. Când aceasta este prea multă produce niște radicali oxizi care au efect negativ asupra acestui strat superficial al vaselor – de unde se spune că diabetul este o boală cardiovasculară. Astfel, și accidentul vascular cerebral, boala ischemico-coronariană, infarctul miocardic, arteriopatia periferică – toate sunt consecința creșterii, uneori nu foarte mari, a glicemiei. Tipul doi de maturitate al diabetului, care apare la vârsta adultă se asociază adesea cu obezitatea. Orice pacient supraponderal ar trebui să se controleze de două ori mai frecvent decât o persoană

nă normo-ponderală. Instalată odată cu diabetul încep să apară complicațiile, toate fiind boli ale vaselor – retinopatia diabetică, adică afectarea vaselor retiniene. Aceste lucruri se pot vedea la examenul fundului de ochi și pot afecta vederea, dacă – netratate – la pierderea acesteia. Se spune că diabetul este a doua cauză a pierderii vederii. Neuropatia diabetică, adică afectarea nervilor membrelor, este tot o consecință a diabetului.

ta este în exces forțează niște căi colaterale care conduc la afectarea vaselor care, împreună cu afectarea nervilor, scade sensibilitatea membrelor inferioare. Această complicație – neuropatia diabetică – prin absența durerii, nu este percepută de pacient. Leziuni sunt nedureroase și, dacă nu te doare, ești tentat să le tolerezi. Din păcate, dacă acea infecție ajunge la os, osul trebuie înlăturat pentru că în traveele osoase se acumulează germenii care

Diabetul este o boală foarte heterogenă. El poate apărea din primul an de viață și până la 100 de ani. Între aceste două extreme se interpun toate tipurile și formele de diabet.

Neuropatia diabetică sau distrugerea nervilor

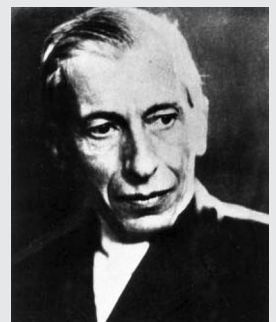
Vasele membrelor inferioare suferă și ele din cauza glicemiei crescute, iar unele din aceste vase se obstruează. Se poate interveni printr-un bypass sau se poate monta un stend pe vas, care să reasigure circulația în extremitatea respectivă. Creierul și nervii sunt dependenți de glucoză, iar când aceas-

nu mai fac posibilă vindecarea. Când vorbim despre o glicemie mică sau mare, depinde în primul rând de vârstă și de tipul de diabet. Cât suntem copii avem o glicemie, de regulă, între 60-70 mg/dl. Pe măsură ce avansăm în vârstă și avem 30-40 de ani, glicemia crește progresiv de la 60-70-80-85-90-95-100 mg/dl. Dacă avem 110-120 mg/dl am depășit deja nivelul normal și intrăm într-o

categorie nouă care trebuie avută în vedere și tratată chiar dacă acest tratament înseamnă numai dietă și mișcare. Aceste două măsuri pot aduce la normal valorile glicemice, mai ales dacă ești supraponderal. Trezirea de la normal la diabet se face foarte lent și, din păcate, când creșterile sunt lente, de cele mai multe ori, omul se obișnuiește cu ele, iar micile semne care l-ar putea duce la medic, nefiind prea supărătoare, întârzie diagnosticul, iar întârzierea acestuia înseamnă o complicație deja cronică.

Insulina, hormonul vieții

Cel mai important carburant energetic, dar și cel mai ver-

satil este glucoza. Glucoza este, deci carburantul vieții, așa cum insulina este hormonul vieții. Marele savant român Nicolae Paulescu a descoperit insulina, iar prin aceasta unul dintre secretele mari ale vieții. Sperăm că acest lucru va fi promovat cu ocazia centenarului descoperirii insulinei, sărbătorit în 2021. Astfel că, până atunci, pe măsură ce ne apropiem de eveniment, vom avea ocazia să subliniem această descoperire care este considerată una dintre cele mai mari, dacă nu din ultima mie de ani, sigur din ultima sută de ani.

ATENȚIE!

Scrisorile în lanț, escrocheriile care vă bat la ușă!

Scrisorile în lanț și escrocheriile de tip piramidal promit un câștig financiar considerabil în schimbul unui cost relativ mic. Schemele piramidale sunt ilegale și foarte riscante - și vă pot costa o groază de bani.

Într-o schemă piramidală tipică, investitorii care nu bănuiesc nimic ilegal sunt încurajați să achite taxe mari de înscriere sau de membru pentru a participa în speculații ce au ca scop câștiguri mari. Singura posibilitate de a vă recupera banii este de a convinge alte persoane să se înscrie și să plătească taxele. Oamenii sunt adesea convinși să se înscrie în aceste scheme de către membrii familiei sau prieteni. Însă nu există nicio garanție că vă veți recupera investiția inițială. Cu toate că schemele piramidale sunt adesea ingenios mascate, banii sunt obținuți mai degrabă prin recrutarea membrilor decât prin vânzarea unui produs legitim sau prin asigurarea unui serviciu. În mod inevitabil, schemele piramidale dau faliment și veți pierde toți banii. Fiți precauți, însă nu vă descurajați de a căuta cu atenție alte oportunități de afaceri bazate pe comision. Există multe oportunități legitime de marketing multi-nivel în urma cărora puteți să vă câștigați în mod legal venitul din vânzarea de produse și servicii autentice.

Scrisorile în lanț funcționează într-o manieră similară - vi se va solicita să trimiteți o sumă mică de bani sau un cadou specific către toate persoanele enumerate în scrisoare. Pe urmă, vă treceți numele la sfârșitul listei și trimiteți

copii ale scrisorii cât mai multor persoane. În scrisoare se susține faptul că în scurt timp veți primi o sumă mare de bani sau un cadou. În escrocheria cu scrisorile în lanț pierdeți bani pe două căi: în primul rând, trimiteți bani escrocilor care v-au trimis scrisoarea, iar în al doilea rând cheltuiți o groază de bani pe timbre și fotocopiere.

REȚINEȚI! Scrisorile în lanț și schemele piramidale vă pot fi trimise de către membrii familiei sau de către persoane în care aveți încredere - este posibil ca aceștia să nu știe că respectivele scrisori pot fi ilegale sau că sunt implicați într-o escrocherie. Nu vă angajați niciodată la nimic în timpul întâlnirilor sau seminariilor în care presiunea este mare. Nu luați nicio decizie fără a vă documenta în prealabil - cercețați oferta ce v-a fost făcută și solicitați sfatul unei persoane avizate înainte de a lua o decizie.

021.9615
FII INFORMAT!
cunoaște-ți
drepturile și
exercită-le

InfoCons (www.infocons.ro) - Asociație Națională de Protecția Consumatorilor, unica organizație din România cu drepturi depline în Consumers International, este o asociație de consumatori neguvernamentală, apolitică, reprezentativă, de drept privat, fără scop lucrativ, cu patrimoniu distinct și indivizibil, independentă, întemeiată pe principii democratice, ce apără drepturile consumatorilor - membră fondatoare a Federației Asociațiilor de Consumatori.

Pensiile - de la sustenabilitate la justiție socială

Economist
Giorgică BĂDĂRĂU

Legea unică a salarizării personalului din sistemul public promulgată în anul 2017, sub presiunea nemulțumirilor exprimate de marile confederații sindicale și a sindicatelor de ramură a intrat într-o serie, parcă interminabilă, de completări și modificări prin ordonanțe de urgență, creând impresia generală că prin coroborare cu modificările la codul fiscal vor duce la scăderea veniturilor populației, și nu la creșterea lor.

“Revoluția fiscală”, sintagmă cu sens peiorativ în prezent, dintr-un mare succes al programului de guvernare a devenit o povară legată de gâtul guvernanților.

Alături de legea salarizării, legea pensiilor reprezintă adevărata piatră de încercare pentru guvernul PSD-ALDE.

Nesustenabilitatea sistemului de pensii este o problemă nu numai românească, ci una globală. România se numără printre țările bazate pe mecanismul PAYG (pay as you go)

care a apelat la măsuri menite să asigure plata pensiilor de stat, precum creșterea graduăla a vârstei de pensionare până la 65 de ani (63 de ani, femeile), creșterea stagiului de cotizare până la 35 de ani (30 de ani, femeile), dar și înghețarea temporară a pensiilor de stat, creșterea contribuțiilor la sistemul public de pensii.

Tot ca un răspuns la criza sistemului public de pensii, România a introdus în anii 2007-2008, sub îndrumarea instituțiilor internaționale, fondurile de pensii administrate privat, pilonul 2 obligatoriu și pilonul 3 facultativ. Măsuri asemănătoare au fost luate și în multe alte țări în care criza demografică a slăbit bugetele pensiilor de stat. Astfel, începând cu anul 1995, 55 de țări au majorat vârsta de pensionare, printre ele numărându-se și Germania, Italia, Marea Britanie, Olanda. Acest trend continuă. În aceeași perioadă, peste 60 de țări, printre care Belgia, Brazilia, Italia, Japonia, Marea Britanie și Olanda au mărit stagiul de cotizare. Alte 8 țări: Andora, Grecia, Letonia, Italia, Portugalia, Rusia și Slovenia au înghețat pensiile asemenea

României (în anul 2011).

Prin măsurile luate, se observă că problemele prezente ale sistemului public de pensii din România sunt mult mai complexe, dar pătrunzând în profunzime și analizând “discriminările denumite de multe ori inechități”, la care sunt supuși unii pensionari, se ajunge la concluzia că o nouă lege nu mai poate fi prea mult amânată. Nu doar prin prisma termenelor din programul de guvernare, cât prin nevoia de justiție socială și nevoia imperioasă de previzibilitate, predictibilitate, preventivitate și participativitate care vor aduce în final “încrederea” românilor din țară și de pretutindeni.

Impozitarea/neimpozitarea grupelor de muncă, acordul global, orele suplimentare, vârsta de pensionare, pensiile cu caracter special, pensiile sociale, pensiile de invaliditate, cummul pensiilor cu salariile, cummul pensiilor cu indemnizații acordate din același buget, obligativitatea pilonului 2 de pensii sunt tot atâtea subiecte fierbinți care bulversează pensionarii și pensionabilii. Prea multe nedreptăți s-au acumulat, încât cu greu pot fi înlătu-

Astfel, opinia exprimată de un reputat cadru didactic universitar de la Academia de Studii Economice din București, precum că, în prezent, atunci când vorbim de echitate, în România se lucrează cu două puncte de pensie, învolutează și mai mult apele. Este vorba despre un punct de pensie egal cu aproximativ 41% din câștigul salariului mediu brut din urmă cu 2 ani, pe baza căruia se determină pensia inițială și unul care este utilizat doar pentru indexarea pensiilor aflate în plată, în speță punctul de pensie a cărui valoare este decisă de Guvern. Această metodă creează diferențe între pensionarii cu punctaje identice în funcție de anul pensionării, ceea ce este departe de a fi echitabil. Aceste diferențe au potențialul de a se majora, an de an, pe măsură ce dinamica salariilor se accelerează comparativ cu cea a punctului de pensie.

Este mai mult decât evidentă necesitatea elaborării unei formule echitabile de calcul a pensiilor de stat. Ca participant la dezbaterile proiectului Legii pensiilor nr. 263/2010, în numele celei mai mari federații de pensionari din România (Federația Națională "OMENIA"), adoptată în Parlament prin celebra numărătoare din Plenul Camerei Deputaților sub președinția Robertei Alma Anastase, modificată și completată de zeci de ori, dar și siluită prin propuneri de noi pensii speciale, mai sper la un consens politic și social care se poate obține pe baza unui proiect bun care să respecte principiile contributivității, echității și justiției sociale.

rate. Dialogul din ultimele săptămâni dintre Ministerul Muncii și Justiției Sociale, prin Casa Națională de Pensii Publice și Consiliul Național al Persoanelor Vârstnice, plătit din fonduri publice, de același minister, nu poate duce la un rezultat din cel puțin câteva motive. Consiliul Național al Persoanelor Vârstnice reprezintă sub o treime din pensionarii României.

Ceilalți fac parte din asociații nealiniat politic sau sunt independenți. Liderii Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice sunt nonagenari, cu o experiență de viață demnă de apreciat, dar din propunerile făcute proiectului de lege a pensiilor "necitit" și "nevăzut", nu reiese că susțin alte categorii de vârstă. Un alt motiv este o nouă lege bună care, pe lângă înlăturarea întregii colecții de nedreptăți actuale trebuie să vizeze generațiile viitoare, în primul rând salariații prin sindi-

cate care să fie la fel de implicate și active ca și în cazul legii salarizării. De asemenea, și societatea civilă, cea mai dinamică parte a societății, la noi atât de activă în domeniul politic, ar trebui să participe la dezbaterile acestei legi. Aș îndrăzni, mai mult, să cer și implicarea organizațiilor studențești, ca în Franța.

Iar acum dezbaterile publice se mută de la pilonul I de pensii la pilonul II, privat, dar obligatoriu. Legea restrictivă privind pilonul II de pensii, problemele ținute sub preș privind gestionarea acestuia, măsurile luate de țări ca Ungaria și Polonia referitoare la diminuarea/naționalizarea lui, măsurile luate și în România la început de an au reaprins temerile/disputele și speculațiile. Discuțiile privind pilonul II umbresc lipsa de dialog autentic de la pilonul I și totodată apar noi informații care arată gravitatea situației.

Colegii și prietenii copilăriei mele, evreii

Pensionar
George RĂDEȘTEANU

În urmă cu peste 57 de ani m-am mutat cu familia din satul natal la oraș, într-un oraș moldovenesc în care o parte din locuitori erau evrei.

În prima zi de școală, după ce învățătoarea m-a prezentat clasei, subliniind că am venit "de la țară", în prima pauză, stând stingher într-un colț al curții, vine spre mine Iulian, un coleg evreu, care a reușit să mă facă binevenit. Cu el am împărțit și multe bucurii ale copilăriei, am vizitat orașul, am vizionat primul film pentru copii la televizorul familiei lui, dar am făcut și deseori lecțiile împreună.

Iulian nu mergea prea des pe terenul de fotbal, dar acolo l-am întâlnit pe Vili Hescovici, coleg de școală, cu un an mai mic, cu care m-am împrietenit după ce mi-am cerut scuze în urma unui fault. Cu el făceam și schimb de timbre, ambii fiind niște mici filателиști. Emoția cea mai mare mi-a creat-o atunci când m-a anunțat că va pleca și el în Israel și că tatăl lui vrea să vorbească cu părinții mei. Într-o seară, cu câteva zile înainte de plecare, a venit cu tatăl lui și în fața părinților mei

mi-au dăruit mai multe clasoare mici cu timbre, spunând că pe unul trebuie să-l păstrez pentru atunci când voi fi mare, deoarece valorează o mică avere. În anii următori am primit și colete cu dulciuri de la el pe care le împărțeam între noi, colegii lui de joacă.

După vreo 4 ani de la plecarea lui Vili Hescovici, am făcut "greșeala istorică" să-i arăt profesorului de istorie timbrele și m-a lăsat fără ele, oferindu-mi în locul celor valoroase unele frumos colorate cu pești, fluturi și cicliști.

Însă, din relațiile de prietenie și colegialitate m-a impresionat cel mai mult cea cu colega noastră, Marica.

O colegă foarte liniștită, politicoasă care nu a reușit să supere pe nimeni, a venit la școală cu prăjituri și bom-

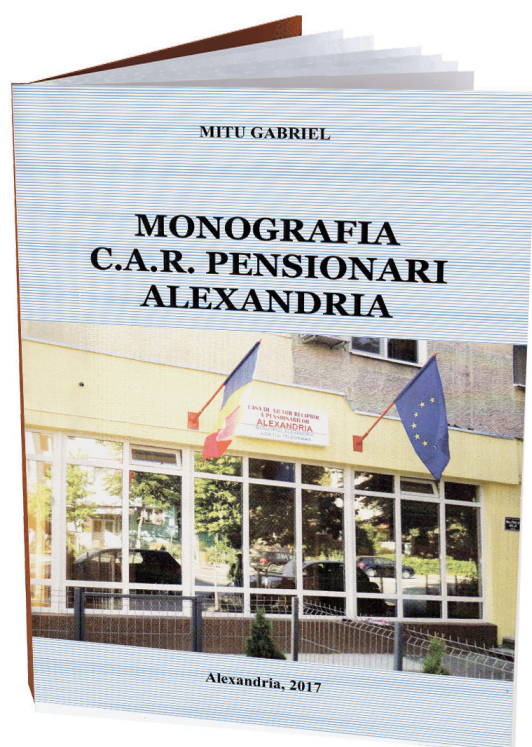
boane anunțând că pleacă în Israel. Abia atunci când ne îmbrățișam, știind că, probabil, nu ne vom mai vedea niciodată, ne-am dat seama cât de bună colegă și prietenă era Marica. Toată clasa plângea în hohote, la fel învățătoarea și părinții ei. De câte ori încerca învățătoarea să ne liniștească, plânsul parcă se întetea și dacă nu ar fi intrat în clasă directorul adjunct responsabil cu disciplina, nu știu când ne-am fi oprit.

Acum, după atâția ani, nu îmi amintesc să mă fi bătut ori certat cu un coleg evreu. Mi-au rămas în amintire numai lucruri frumoase. Și, cred că nu întâmplător. De ce îmi amintesc acum și scriu? Unele abordări despre acești semeni ai noștri mi se par greșite. Pentru mine, prietenii și colegii mei evrei au rămas prietenii mei.

De la C.A.R.P.- uri adunate....

Jurnalist
Ionuț CRIVĂȚ

Activitatea Caselor de Ajutor Reciproc ale Pensionarilor și a asociațiilor neguvernamentale este bogată și mereu dedicată celor pe care îi reprezintă, respectiv persoanelor vârstnice. Acest aspect reiese și din revistele pe care acestea le editează și pe care le primim cu mare bucurie la redacție. Și nu sunt puține, drept pentru care le mulțumim și vom încerca să le prezentăm în numerele revistei noastre. Astfel, continuăm și de data aceasta cu prezentarea revistelor și buletinelor, monografiilor publicate de casele de ajutor reciproc ale pensionarilor, membre ale Federației Naționale „OMENIA” a C.A.R.P.-urilor din România.

Ne face o mare plăcere să prezentăm, pe lângă ziarele și revistele asociațiilor membre ale Federației Naționale „OMENIA” a C.A.R.P. - urilor din România, și monografiile pe care acestea le editează și care

reprezintă cartea de căpătâi a oricărei organizații. A sosit la redacția noastră **Monografia C.A.R. Pensionari Alexandria**, editată de asociația teleormăneană în condiții grafice extraordinare, bogat ilustrată și documentată, atât din prisma activității asociației, cât și din cea a istoriei locale, respectiv a municipiului Alexandria. Monografia pornește într-un scurt periplu istoric pe urmele strămoșilor, dezvăluindu-ne date interesante privind întemeierea orașului Alexandria și a con-

textului istoric în care s-a făcut. Dar, că tot vorbim de istorie, în primul rând trebuie să amintim etapele prin care a trecut **Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor Alexandria**, al cărei act de constituire s-a

semnat la 27 mai 1952, anul trecut sărbătorind 65 de ani de activitate neobosită. Încă de la început, cum precizează și lucrarea, C.A.R.P. Alexandria "s-a constituit ca o organizație obștească, nonguvernamentală, apolitică, non-profit, cu personalitate juridică, având drept scop protecția socială și întrajutorarea mutuală a pensionarilor și celorlalți membri ai Casei, precum și a membrilor de familie". De asemenea, monografia surprinde momente importante ale existenței asociației, cum ar fi dezvoltarea în timp a serviciilor sociale, achiziționarea de noi spații, respectiv a unui nou sediu ultra modern. Principalul obiectiv al asociației este axat pe acordarea ajutoarelor financiare rambursabile. Denumită în presa teleormăneană ca fiind banca săracului, C.A.R.P. Alexandria este permanent alături de oameni pentru a le da o mână de ajutor la nevoie, multe solicitări fiind sub semnul urgenței. Bineînțeles, o atenție deosebită se acordă și ajutoarelor sociale, C.A.R.P. Alexandria fiind permanent alături de oameni prin multele gesturi de caritate și ajutoare nerambursabile oferite. Recent, ne-am simțit onorați de vizita delegației C.A.R.P. Alexandria, condusă de doamna președinte Gherghina Drăgușin, drept pentru care îi mulțumim atât pentru vizită, cât și pentru cuvintele frumoase.

Revista Casa Speranței, publicație trimestrială editată de **C.A.R.P. "Ana Aslan" Brăila**, nr.1/martie 2018, este, ca de fiecare dată, prezentă în această rubrică, surprinzându-ne plăcut prin varietatea subiectelor abordate. „Repere, valori și o istorie seculară pe malurile Dunării”, este articolul central al publicației, o carte de vizită a asociației brăilene, cu realizările și etapele de dezvoltare. Adunarea generală a asociației, eveniment de seamă pentru toți membrii, a scos în evidență un bilanț cu rezultate notabile pe 2017 și perspective generoase pentru anul în curs. Mesajul președintelui Federației Naționale „OMENIA” a C.A.R.P.-urilor din România, domnul Gheorghe Chioaru, este unul mobilizator pentru seniorii din toată țara, dar în primul rând pentru asociațiile C.A.R.P. care îi reprezintă pe aceștia. Activitatea C.A.R.P. „Ana Aslan” este bogată și prin prisma prezenței sale active în marea

familie a C.A.R.P.-urilor din țară, în cadrul schimburilor de experiență la care a participat domnul Ilie Dudulea, președintele asociației brăilene. Bineînțeles că din revistă nu lipsesc rubricile consacrate, cum ar fi cele de sănătate, creație literară, poezie, eseuri, apariții editoriale, articole interesante pe teme variate și de interes, dar și o trecere în revistă a principalelor activități socio-culturale care animă viața brăilenilor.

Chiar dacă toamna este o simfonie a culorilor, iar armoniile sale ne încântă de fiecare dată, revista cu același titlu (**Armonii de Toamnă**, nr. 5/2018) editată de **Asociația C.A.R.P. Galați**, vine în casele dumneavoastră în miezul primăverii cu frumuseți la fel de încântătoare. O publicație pe care o răsfoim întotdeauna cu plăcere, îndemnându-ne la reflecție și meditație, mai ales

că tematica sa este preponderent literară. Variat ca de fiecare dată, sumarul ne propune un portret complex al femeii, ca frumusețe eternă, ne poartă pe pagini de istorie închinată momentelor premergătoare făuririi Marii Uniri. Tot aici ne este prezentată și o analiză temeinică, întocmită de domnul președinte al Asociației C.A.R.P. Galați, prof. univ. dr. ec. Ion Lucian Mehedinți - Drumul agriculturii Județului Galați între anii 1950-2015. Aflăm, de asemenea, care sunt noile perspective ale organizației, conturate și în cadrul Adunării generale ordinare a membrilor asociației. „Asociația C.A.R.P. Galați a căutat prin toate mijloacele să vină în sprijinul membrilor și simpatizanților săi, să satisfacă cât mai bine cerințele și nevoile acestora”, a concluzionat domnul președinte Ion Lucian Mehedinți acest eveniment. Invitatul acestei ediții este scriitorul și profesorul Vasile Ghica. Creației literare, respectiv prozei și poeziei, îi sunt dedicate pagini generoase ale revistei, unde facem cunoștință cu autori talentați ai vieții literare gălățene. Pe lângă sănătatea spiritului, **Armonii de Toamnă** se îngrijește și de sănătatea fizică a membrilor recomandându-le o serie de stațiuni balneoclimatice, dar și diverse trasee turistice organizate chiar de C.A.R.P. Galați. Revista ne mai supune atenției și alte subiecte de interes, opinii, cultură generală și divertisment.

Anul 2018 este pentru multe case de ajutor reci-

proc ale pensionarilor, membre ale Federației Naționale „OMENIA” a C.A.R.P.-urilor din România, unul aniversar. Este și cazul **C.A.R.P. „Milcov” Focșani** care sărbătorește anul acesta 65 de ani de activitate, eveniment deosebit căruia îi este dedicată și o monografie, sugestiv intitulată *„Au nins anii peste noi – oameni, fapte și cifre la a 65-a aniversare”*. Echipa redacțională, condusă de domnul Sandu Ploscaru, președintele asociației focșănene, ne propune în această lucrare o trecere în revistă a evoluției pozitive a asociației, a activităților financiare, sociale, dar și culturale care au făcut din C.A.R.P. „Milcov” Focșani, citând titlul unui articol, „Familia noastră de suflet”. *„Trăim din ce dăruim. Port de ani buni, în gândurile mele, această învățătură. (...) Ea mi-a fost călăuză și bun prieten de-a lungul vieții și, cu atât mai mult, de când m-am ocupat de bunul mers al C.A.R.P. „Milcov” Focșani, în calitate de președinte al aces-*

teia. O onoare și o datorie”, ne asigură domnia sa. Potrivit președintelui, asociația a crescut și s-a adaptat permanent nevoilor membrilor săi, s-a modernizat și este pe un trend ascendent. De asemenea, la ceas aniversar, publicația prezintă opiniile și gândurile de apreciere ale personalităților publice locale, cum ar fi Cristian Valentin Misăilă, primul municipiului Focșani – „Caldă recunoștință seniorilor noștri vrânceni”, sau Teodora Fîntînar, director al Bibliotecii Județene „Duliu Zamfirescu” – „Să-

rut mâna! Să ne trăiți întru mulți ani!” Totodată, mesaje de suflet sunt găzduite în publicație și din partea celor care sunt implicați efectiv în activitatea curentă a asociației, dar și din partea membrilor activi și neobosiți. Mai amintim titluri precum : „O viață dedicată semenilor”, „Să ne fiți mereu iubire, frumos și învățătură”, „Ano-

timpurile vieții”, „Ne aniversăm vârsta”, etc. Am rămas plăcut impresionați de activitățile extra-financiare pe care asociația C.A.R.P. „Milcov” Focșani le desfășoară pentru seniorii săi, precum cele culturale, cum ar fi întâlnirile literare, de recreere și petrecere a timpului liber într-un mod cât mai activ și mai plăcut. Aici trebuie să precizăm importanța excursiilor organizate, un mijloc eficient de socializare și de atragere de noi membri. La rândul nostru, redacția revistei „OMENIA” urează mulți ani înainte și plini de satisfacții profesionale colectivului de excepție al C.A.R.P. „Milcov” Focșani.

Cum spuneam, anul 2018 este unul de sărbătoare. În acest sens, o altă organizație importantă a federației noastre – **Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor Orăștie** - aniversează 65 de ani de la înființare, moment ce a prilejuit și o serie de manifestări emoționante desfășurate în perioada 18-19 mai. Au răspuns invitației reprezentanții autorităților publice locale și președinți ai C.A.R.P.-urilor, membre ale federației.

Un moment deosebit a fost prezența domnului președinte Gheorghe Chioaru care a oferit o frumoasă plachetă aniversară, dar și diplome de onoare distinșilor participanți (mai multe detalii pe www.omeniatv.ro). Acest eveniment important din viața asociației este promovat și în paginile revistei „C.A.R.P. 65 de ani, 1953-2018”. „De-a lungul

celor 65 de ani de activitate, C.A.R.P. Orăștie a oferit și oferă sprijin material, juridic, medical și umanitar persoanelor de vârstă a treia, membrilor săi aflați temporar sau permanent în situații dificile”, ne asigură în cuvântul aniversar președintele Dorin Petru Bibolar, adăugând: „Doresc să mulțumesc tuturor membrilor C.A.R.P. și reprezentanților acestora, care ne sprijină în misiunea noastră de a le apăra drepturile și a le asigura o viață cât mai plăcută”.

De asemenea, emoționante mesaje de felicitare au venit și din partea prefectului și președintelui Consiliului Județean Hunedoara, a primarului municipiului Orăștie și a președintelui federației noastre, domnul Gheorghe Chioaru. Revista ne prezintă noua echipă a C.A.R.P. Orăștie, o echipă deja omogenă și sudată, o echipă și o conducere care acordă o atenție deosebită membrilor, prin servicii de bună calitate.

Direcțiile de acțiune, planurile de viitor, dar și realizările asociației se desprind din interviul acordat de președintele acestei organizații, etalon în comunitatea locală. Iată și alte titluri captivante ale revistei: „C.A.R.P. Orăștie – scurt istoric”, „C.A.R.P. Orăștie la ceas de bilanț”, „Metodologia acordării împrumuturilor”, „Clubul Miss, ușa deschisă femeilor pensionare din Orăștie”, „Activități culturale și sportive”, „Schimburi de experiență”, „Aspecte din activitatea C.A.R.P. Orăștie” etc. Încă o dată, la mulți ani și viață lungă vă dorim și noi „C.A.R.P. Orăștie”!

VIZITĂ

Schimb de experiență între C.A.R.P.-uri

În perioada 7-9 mai 2018, președintele Asociației C.A.R.P. „OMENIA” București, domnul Gheorghe Chioaru, dar și al Federației Naționale „OMENIA” a C.A.R.P.-urilor din România, a fost gazdă, în cadrul unui schimb de experiență, a delegației Asociației C.A.R.P. Timișoara, formată din domnul președinte Mihail Pungă, doamna consilier Daniela Dagla, domnul consilier Petru Ștefan, doamna cenzor Elena Neagu, doamna contabil șef Adriana Belciu și domnul Vasile Bucureștianu, director executiv. În cadrul acestei vizite, domnul președinte Mihail Pungă, care este și vicepreședinte al federației, a scos în evidență importanța acestor două organizații de bază ale federației din prisma anvergurii activităților pe care le desfășoară în cadrul comunităților pe care le reprezintă. Acest schimb de experiență are loc la scurt timp după Consiliul Național al Federației Naționale „OMENIA”, în cadrul căruia s-a trasat strategia de dezvoltare a caselor de ajutor reciproc ale pensionarilor pentru anul în curs, dar și pentru următorii ani. Temele de interes ale schimbului de experiență au fost, printre altele: organizarea asociației bucureștene, activitatea casierilor zonali, serviciile sociale și prestările de servicii, acordarea ajutoarelor rambursabile, accesare de fonduri europene, precum și colaborarea cu autoritățile centrale și locale, dar și cu alte ONG-uri. Concluzia acestui schimb de experiență necesar și benefic pentru ambele organizații, dar și pentru altele, este că se împărtășește o viziune modernă asupra viitorului asociațiilor de tip C.A.R.P., atât de importante în viața persoanelor de vârstă a treia.

Să mai și râdem...

Un polițist opreste o mașină condusă de o blondă deoarece mergea pe o stradă, cu sens unic, în contrasens:

- Știți unde mergeti?
- Nu dar trebuie sa fie rau tare acolo! Toti se intorc...

- Ce-ai făcut la examenul la fizică?
- Mi-a căzut legea gravitației și am picat.

- Bulă, dacă zici că știi cine ți-a furat mașina, de ce nu-l reclami la poliție?
- Îl las mai întâi s-o repare și pe urmă îl reclam.

La medic, Bulă se plânge de durere de picioare:

- Șchiopătați când este umezeală în atmosferă?
- Nu, doar când merg.

- Știi, iubitul meu Bulă, tare aș vrea să ne cumpărăm și noi o mașină mică! O să vedem și noi lumea!
- Care lume?... Asta sau cealaltă?

Un tip se trezește dimineață cu o mahmură reală groaznică. Merge la baie și privindu-se în oglindă, vede că din gura îi atârna o sfoară:

- O Doamne, sper că ăsta e Lipton!

Președintele companiei a decis să facă o ședință cu ușile închise. Spre seară, cheile au fost în sfârșit găsite.

Un pescar sicilian prinde un peștișor de aur care în schimbul eliberării sale îi promite să-i îndeplinească orice dorință.

Sicilianul care era și un negustor cere să-i fie îndeplinit visul de decenii al italienilor: podul peste strâmtoarea de la Messina.

Peștișorul îi răspunde că interesele mafiei

sunt altele și că nu-i poate îndeplini dorința. Atunci sicilianul îi cere ca arbitrii să n-o mai favorizeze pe Juventus.

Peștișorul: Cu câte benzi pe sens vroiai podul?

La o trecere de pietoni, o persoană este lovită de o mașină.

Șoferul iese repede și, aplecându-se asupra victimei, spune:

- Aveți noroc: eu sunt medic!
- Dar dumneata nu ai: eu sunt avocat...

Întrebare la „Te pui cu blondele”: De câte blonde este nevoie să schimbe un bec? „Cred că este o întrebare capcană. Becul nu trebuie schimbat, că doar nu e bebeluș”, răspunde una.

Doi purici au câștigat la Loto.

- Tu ce ai de gând să faci cu banii câștigați?, întreabă unul dintre ei.
- În primul rând, îmi cumpăr un câine care să fie numai al meu...

Într-o distilerie din Glasgow, un muncitor vine în goană la patron:

- Sefu', nenorocire! McGregor a căzut în butoiul cu whiskey.
- Cumplit! S-a înecat?
- Până la urmă, da.
- Cum adică, „până la urma”?
- Adică a mai apucat să scoată capul de trei ori, cerând de fiecare dată câte o măslină.

Popescu îi spune prietenului său:

- M-am despărțit de soția mea în pace: ea păstrează locuința și eu mașina și biroul.
- Bine, dar economiile voastre?
- Astea le păstrează avocatul.